

РЕШЕНИЕ

№ 1407

гр. София, 13.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 23.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7780** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Е. Й. от [населено място], [улица], ет.3, ап.6 срещу Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/807 от 06.12.2024г. потвърдена с Решение № 22-РД06-0058 от 13.06.2025г. на Директора на регионална дирекция Социално подпомагане С.-град/РДСП/. С изложени мотиви за незаконосъобразност на оспорения административен акт се иска неговата отмяна.

В с.з. жалбоподателката се явява лично и поддържа жалбата на инкорпорираните в нея основания. Ответникът – Директор на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ Л., редовно призван се представлява от юриск. Л., който оспорва жалбата.

От фактическа страна.

На 07.10.2024 г. в дирекция „Социално подпомагане“ Л. г-жа М. Е. Й. е депозирала заявление-декларация за издаване на лична карта по чл. 16а от ППЗСП. В заявлението-декларация г-жа Й. е заявила, че притежава ЕР на ТЕЛК с и над 90% трайно намалена работоспособност. Към заявлението-декларация не са приложени документи. При подаване на заявлението-декларация г-жа М. Й. е уведомена, че в 14-дневен срок е необходимо да представи разходооправдателни документи, свързани с издаването на личната й карта, за което е съставен Протокол за устно уведомяване, който е приложен към административната преписка.

По повод подаденото заявление-декларация са направени съответните служебни справки и е изготвен социален доклад. В социалния доклад е посочено, че г-жа Й. е лице с увреждане и има доход от пенсия, като през предходния месец септември 2024 г. е получила пенсия с натрупване за минал период на време. Като лице с увреждане г-жа Й. има отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70 от Закона за хората с увреждания. За отоплителен сезон 2024/2025 г. на г-жа Й. е отпусната целева помощ за отопление по реда на Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика. От социалния доклад е видно, че при подаване на заявлението- декларация, на 07.10.2024 г. г-жа М. Й. е информирана за необходимостта в 14-дневен срок да представи разходооправдателни документи, във връзка с издадената ѝ лична карта. На 11.10.2024 г. г-жа М. Й. отново е информирана за необходимостта в 14-дневен срок да представи разходооправдателни документи във връзка с издадената ѝ лична карта. За извършеното устно уведомление е съставен Протокол. Г-жа Й. е информирала, че за издаването на нова лична карта е извършила разходи в размер на 8,00 лв. (4,00 лв. такса за издаване и 4,00 лв. за транспортни разходи), но не е представила в указания срок разходооправдателни документи.

В социалния доклад, изготвен на 28.10.2024 г., е направено предложение на г-жа Й. да бъде отказана еднократна целева помощ за издаване на лична карта по чл. 16а от ППЗСП, тъй като има доход от пенсия и не е представила разходооправдателни документи за издаване на нов документ за самоличност. Въз основа на социалния доклад със Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/807 от 28.10.2024 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. на г-жа М. Е. Й. е отказана еднократна целева помощ за издаване на лични документи на основание чл. 16а от ППЗСП с мотив: „Не е констатирана необходимост от отпускане на средства за издаване на лична карта. Г-жа М. Й. има доход от пенсия. На основание чл. 26, ал. 4 и чл. 26, ал. 8 от ППЗСП - в предоставения 14-дневен срок М. Й. не представя разходооправдателни документи за издаване на нов документ за самоличност към заявлението-декларация“.

От представена писмена информация от директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. и от извършената служебна проверка на предоставените от дирекция „Социално подпомагане“ - Л. документи е видно, че г-жа М. Й. има постоянен доход от пенсия, като през предходния месец септември 2024 г. е получила пенсия с натрупване, за минал период на време. Като лице с увреждане г-жа Й. има отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70 от Закона за хората с увреждания. За отоплителен сезон 2024/2025 г. на г-жа Й. е отпусната целева помощ за отопление по реда на Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика. От представената писмена информация от директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. става ясно, че г-жа Й. е информирала, че за издаване на нова лична карта и транспортни разходи са ѝ необходими 8,00 лв. При подаване на заявлението-декларация г-жа Й. устно е уведомена (тъй като е отказала да подпише писмено уведомление) за необходимостта в 14-дневен срок да представи разходооправдателни документи за извършените разходи. Г-жа Й. не е представила в указания срок изискваните документи, които по безспорен начин да докажат, че е в невъзможност да покрие със собствени средства извършените разходи за издаване на лична карта и транспортни услуги.

Във връзка с това е издадена Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/807 от 28.10.2024 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л., с която на г-жа М. Е. Й. е отказана еднократна целева помощ за издаване на лични документи на основание чл. 16а от ППЗСП, е правилна и законосъобразна.

Тази заповед е обжалвана, като с Определение №3347 от 31.01.2025 г. на Административен съд - София-град, трето отделение, 8 състав, влязло в сила на 17.04.2025 г. и Определение №14124 от съд - С.-град, трето отделение, 8 състав, влязло в сила на 15.05.2025г. издадени във връзка с подадена жалба на 06.12.2024г. в Административен съд - София-град, заведена с вх. №32891 от

06.12.2024 г. от г-жа М. Е. Й., е върната за ново произнасяне от органа по подведомственост. С Решение № 22-РД06-0058 от 13.06.2025г. на Директора на регионална дирекция Социално подпомагане С.-град/РДСП/ е отхвърлено оспорването на Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/807 от 06.12.2024г.

В рамките на срока за това е постъпила жалба срещу административния акт, по която е образувано настоящото производство.

От правна страна.

След извършената на основание [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) служебна проверка, съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган. Съгласно разпоредбите на чл. 12, ал. 1, т. 2, чл. 13, ал. 2 и ал. 5 от Закона за социално подпомагане /ЗСП/, социалните помощи /каквато е и целевата помощ за издаване на лични документи/, се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице, като обжалването ѝ се извършва пред директора на регионалната дирекция „Социално подпомагане“ по реда на АПК. В правомощията на горестоящият орган е да разгледа жалбата и да се произнесе по повдигнатия пред него спор с административен акт, именован „решение“ /арг. от [чл. 13, ал. 7 от ЗСП](#)/. В аналогичен смисъл са и чл. 4, ал. 5 от Наредба № РД-07-5/ 16.05.2008 г. на МТСП, даващи уредба на административното обжалване на актовете, касаещи процесния вид целева помощ. В случая решението за оставяне без уважение на жалбата на М. Е. Й. е издадено от директора на РДСП – Л., в пределите на неговата материална компетентност. Решението е издадено в писмена форма и съдържа пълно и точно изложение на фактическите обстоятелства, обосновавали постановяването му.

Съдът обаче намира за неправилни съображенията на административния орган, с които е отхвърлена подадената от М. Е. Й. жалба.

По първия аргумент послужил на органа да мотивира отказа за предоставяне на целева помощ касаещ получени от лицето суми от пенсия, съдът намира, че формирания краен извод е незаконосъобразен. Това е така, тъй като преценката, която органа следва да направи относно наличието на парични средства, следва да бъде направена към датата на сезиращото искане. Постъпилата впоследствие сума от „пенсии с натрупване“, изплатени на М. Е. Й. е ирелевантна, тъй като както административния орган правилно е отбелязал, същата е сума получена чрез натрупване на парични средства, в резултат от несвоевременното им изплащане в пълен размер. Този въпрос не е бил докрай изяснен от административния орган, поради което и разпореждането и впоследствие издаденото решение са останали необосновани и постановени при липса на мотиви в тази част.

По втория спорен по делото въпрос, а именно в кой момент съобщението до М. Е. Й. за необходимостта от представяне на допълнителни документи е било редовно доведено до знанието на лицето, поискало целева помощ и с оглед на това - кога е изтекъл срокът за предоставянето им, също е формиран отговор, който не съответства на закона.

От ответника се поддържа наличието на съобщаване по реда на [чл. 18а, ал. 7 от АПК](#), чрез устно уведомяване, за което е съставен и протокол, подписан от двама служители – л. 52 от делото, а от подателя на настоящата жалба се твърди, че такова не е извършвано.

Действително, с нормата на [чл. 18а, ал. 7 от АПК](#) /нов – ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 10.10.2019 г./, изрично е допусната възможност съобщаването от административния орган, вкл. на издадените от него актове, да се извърши чрез устно уведомяване, по разпореждане на административния орган или съда, което се удостоверява писмено с подпис на извършилото го длъжностно лице. Писменото удостоверяване се прилага към преписката или делото и на адресата се съобщава, че може да получи документите или книгата в 7-дневен срок, след изтичането на който те се смятат за връчени. Видно от цитираната нормативна уредба обаче, е че на първо място за извършването на такова съобщаване, е необходимо предварително разпореждане на административния орган, като според настоящия състав разумът на закона е такова разпореждане да бъде издавано за всеки конкретен случай на устно уведомяване. Няма установено изискване към формата на валидност на въпросното разпореждане, което предполага, че то също би могло да бъде извършено устно, вкл. и по телефона. Наличието му обаче и то преди извършването на съобщаването, следва да бъде недвусмислено обективизирано, чрез създаването на съответните доказателства. На второ място, самото устно съобщаване, вкл. предаването съдържанието на акта, следва да бъде също надлежно доказано, като нормативно е предвидено това да се извършва чрез писмен документ, подписан от извършилото уведомяването длъжностно лице.

В конкретния случай, се твърди, че съобщаването е станало по време на посещение на М. Е. Й. при служители на ответника във връзка с исканата целева помощ, при което административният орган твърди, че е извършено уведомяването, но остана недоказано както наличието на предварително разпореждане на административния орган, така и действителното извършване на соченото от ответника уведомяване. Липсва, разпореждането на директора на ДСП – Л., за извършване на уведомяване по телефона. Независимо от изложеното по-горе становище на съда, не бяха представени и годни доказателства за наличието на разпореждане, вменяващо общо задължение към служителите в дирекцията, още при подаване на заявлението –декларация да извършват уведомявания по телефона.

Освен недоказаното наличие на предварително разпореждане на административния орган, в случая недоказано остана и самото устно уведомяване на жалбоподателката за документите, които следва да представи за да бъде продължено разглеждането на преписката. Безспорно, такова уведомяване е изрично писмено отразено в Протокол от дата 07.10.2024 г., подписан от изготвилния го социален работник в ДСП – Л. и съответстващ на изискванията на по чл. 18а, ал. 7, изр. първо от АПК. Наличието на въпросния протокол, представлява формално основание горестоящият административен орган да приеме, че е извършено редовно устно съобщаване за акта, съответно последващо връчване по реда на изречение второ от цитираната норма.

В хода на съдебното производство верността на съдържанието на коментирания протокол обаче е оспорено от жалбоподателката, поради което истинността на съдържанието на протокола от 07.10.2024 г. остава неподкрепена от други доказателства. При наведените в жалбата и в проведеното по делото с.з. твърдения и оплаквания, за ответника, чрез когото тази жалба е подадена, е било възможно своевременното попълване на преписката с доказателства, в случай, че с такива е разполагал, каквото обаче не е предприето. Както се посочи, липсват доказателства за разпореждане на административния орган конкретното уведомяване да бъде извършено устно, поради което това съобщаване по време на посещението на М. Е. Й. при административния орган не би могло да бъде безусловно обвързано с твърдяното съобщаване на необходимостта от представяне на допълнителни документи.акта на директора на РДСП.

Като краен извод от изложеното съдът намира, че не е доказано редовното уведомяване на М. Е. Й. по реда на [чл. 18а, ал. 7 от АПК](#), съответно 14 дневния срок за изпълнение на дадените

указания оспорването по административен ред не е започнал да тече и не е изтекъл. Предвид горепосоченото и тъй като в делото липсват доказателства, които да ги опровергават, следва да се приемат за верни твърденията на жалбоподателката, че е узнала за посочената заповед най-рано с връчването на оспорената в настоящото производство заповед.

По тези съображения жалбата на М. Е. Й. се явява основателна, като оспореният административен акт следва да се отмени като незаконосъобразен и преписката бъде върната на административния орган за произнасяне по същество по заявление – декларация на лицето с вх. № ЗСП/Д-С-ЛЦ/807 от 07.10.2024 г. за отпускане на еднократна помощ за издаване на лични документи.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Е. Й. от [населено място], [улица], ет.3, ап.6 Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/807 от 06.12.2024г. потвърдена с Решение № 22-РД06-0058 от 13.06.2025г. на Директора на регионална дирекция Социално подпомагане С.-град/РДСП/.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по същество по подадената от М. Е. Й. вх. № ЗСП/Д-С-ЛЦ/807 от 07.10.2024 г. за отпускане на еднократна помощ за издаване на лични документи.

Решението е окончателно.